

Wniosek o zmianę specyfikacji ekologicznej produkcji zwierzęcej hodowlanej uzupełniającej przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 zatwierdzonego przez Krajowy Komitet ds. Rolnictwa Ekologicznego w dniu 24 października 2023 r.

**DYREKCJA GENERALNA DS.
EFEKTYWNOŚCI EKONOMICZNEJ I ŚRODOWISKOWEJ
PRZEDSIĘBIORSTW**

***Specyfikacja ekologicznej produkcji zwierzęcej uzupełniająca
przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE)
2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. i jego aktów wykonawczych***

ZATWIERDZONE ZARZĄDZENIEM MIĘDZYRESORTOWYM podpisanym dnia XXX

W RAMACH DYREKCJI DS. KONKURENCJI
BIURO JAKOŚCI

**ZATWIERDZONE ZARZĄDZENIEM MIĘDZYRESORTOWYM z dnia XXX
OPUBLIKOWANE W DZIENNIKU URZĘDOWYM REPUBLIKI FRANCUSKIEJ XXX**

**Specyfikacja ekologicznej produkcji zwierzęcej uzupełniająca przepisy
rozporządzenia (UE) 2018/848 i jego aktów wykonawczych**

Spis treści	strony
Spis treści	2
Preambuła	3
<u>DZIAŁ I – PRODUKCJA ZWIERZĘCA</u>	4
Rozdział 1 – Przedmiot i zakres	4
Rozdział 2 – Definicje	4
Rozdział 3 – Produkcja ślimaków	5
Rozdział 4 – Produkcja strusi	8
Rozdział 5 – Produkcja przepiórek mięsnych	9
Rozdział 6 – Produkcja lam i alpak	11
Rozdział 7 – Oznakowanie produktów i dokumentacja uzupełniająca	12
<u>DZIAŁ II: PRZEPISY WYKONAWCZE POZOSTAWIONE INICJATYWIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH</u>	13
Rozdział 1 – Zakres	13
Rozdział 2 – Przepisy dotyczące produkcji	13
Rozdział 3 – Przejściowe środki produkcji	14
<u><M7> DZIAŁ III: PRODUKCJA SOLI</u>	14
<u><M7> Rozdział 1 – Cel i zakres</u>	14
<u><M7> Rozdział 2 – Definicje</u>	15
<u><M7> Rozdział 3 – Zasady produkcji</u>	15
<u><M7> Rozdział 4 – Kontrole</u>	17
Załącznik I – Środki czystości i dezynfekcji dla budynków i instalacji wykorzystywanych w ekologicznej produkcji roślinnej	18
Załącznik II – Akwakultura	20

Preambuła

Niniejsza specyfikacja jest zgodna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz jego aktami wykonawczymi.

Zgodnie z art. 20 i 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, niniejsza specyfikacja określa metody produkcji, które nie są przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848.

W odniesieniu do metod produkcji gatunków zwierząt, niniejsza specyfikacja odtwarza przepisy specyfikacji francuskiej zatwierdzonej zarządzeniem międzyresortowym z dnia 28 sierpnia 2000 r.

W odniesieniu do soli niniejsza specyfikacja została opracowana na podstawie projektu aktu delegowanego opracowanego przez Komisję Europejską w celu wprowadzenia szczegółowych zasad produkcji ekologicznej soli morskiej i innych soli przeznaczonych na żywność i paszę.

Określono w nim ustalenia dotyczące wdrażania przepisów, które pozostawiono do inicjatywy właściwych organów każdego państwa członkowskiego na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848.

Zostanie ona poddana przeglądowi w świetle z mian europejskich przepisów dotyczących produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz zgodnie z krajowymi procedurami przeglądu specyfikacji, o których mowa w art. R. 641-30 kodeksu rolnictwa – Dział IV – Podwyższanie wartości produktów rolnych, leśnych, spożywczych i owoców morza.

* * *

DZIAŁ I – PRODUKCJA ZWIERZĘCA

(GATUNKI OBJĘTE ART. 20 ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE)
2018/848)

ROZDZIAŁ 1 – CEL I ZAKRES

1.1.- Cele i zasady produkcji ekologicznej przewidziane w rozdziale II, przepisy dotyczące produkcji przewidziane w rozdziale III, przepisy dotyczące etykietowania przewidziane w rozdziale IV, przepisy dotyczące certyfikacji przewidziane w rozdziale V, przepisy dotyczące kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przewidziane w rozdziale VI, przepisy dotyczące handlu z państwami trzecimi przewidziane w rozdziale VII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 mają zastosowanie do czasu przyjęcia szczegółowych przepisów europejskich dotyczących przedmiotowych produkcji.

1.2.- Szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 stosuje się odpowiednio do produktów, o których mowa w pkt 1.3 niniejszej specyfikacji.

1.3.- Niniejsza specyfikacja określa szczegółowe zasady produkcji mające zastosowanie do zwierząt gospodarskich następujących gatunków:

- Ślimaki gatunku *Helix aspersa aspersa* Müller oraz *Helix aspersa maxima*,
- Strusie,
- Przepiórki mięsne,
- Lamy i alpaki.

ROZDZIAŁ 2 – DEFINICJE

a) „miejsce produkcji”: Geograficzna lokalizacja gospodarstwa rolnego, firmy, stałego budynku lub grupy ruchomych budynków, fizycznie oddzielona od innych lokalizacji i prawidłowo zidentyfikowana.

Miejsce musi być powiązane z jednostką biologiczną lub niebiologiczną. Dwa miejsca produkcji, jeden biologiczne, drugie niebiologiczne, mogą do siebie przylegać pod warunkiem, że są zidentyfikowane i oznaczone (żywopłoty, nasypy, ścieżki, ogrodzenia, oddzielenie budynków itp.)

B) „grupa”: zestaw zwierząt tego samego gatunku i w tym samym wieku hodowanych w identyczny sposób

* * *

Do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 dodaje się przepisy w brzmieniu, a w szczególności odpowiednie przepisy załącznika II część II w odniesieniu do roślinożerców.

W niniejszym rozdziale określono szczegółowe zasady produkcji dla następujących gatunków:

- *Helix aspersa aspersa* Müller (ślimak zwyczajny)
- *Helix aspersa maxima* (duży szary ślimak).

3.1. Pochodzenie zwierząt

Ślimaki hodowane ekologicznie rodzą się i są hodowane w gospodarstwach ekologicznych.

W przypadku utworzenia stada po raz pierwszy, ślimaki z gospodarstw nieposiadających statusu ekologicznych mogą być wprowadzane do gospodarstwa w celach hodowlanych tylko wtedy, gdy ślimaki ekologiczne nie są dostępne w wystarczającej liczbie. W takim przypadku należy je wprowadzić na etapie wylęgu.

Po odnowieniu stada można co roku wprowadzać maksymalnie 20 % dorosłych członków stada przeznaczonej do hodowli spoza gospodarstw ekologicznych jeżeli zwierzęta ekologiczne nie są dostępne. Jeżeli do gospodarstwa wprowadzane są ślimaki przeznaczone do hodowli nie pochodzące z gospodarstw ekologicznych, żaden ze ślimaków hodowlanych w gospodarstwie nie może być sprzedawany jako produkt ekologiczny.

Wartości procentowe można zwiększyć do 40 % w następujących szczególnych przypadkach:

- podczas znaczącej rozbudowy chowu
- podczas zmiany rasy
- podczas nowej specjalizacji stada

3.2. Budynki i praktyki związane z hodowlą zwierząt

Chów ślimaków w ramach rolnictwa ekologicznego musi być jak najbardziej zbliżony do ich naturalnych warunków życia. Musi odbywać się na otwartej przestrzeni, ewentualnie w zimnej szklarni, a liczba zwierząt musi być ograniczona. Poza okresami hodowli, hibernacji i inkubacji, chów ślimaków wyłącznie w budynkach jest zakazany.

a) Budynki i warsztaty do hodowli, przechowywania i hibernacji ślimaków

Hodowla w budynkach jest dozwolona pod warunkiem, że młode osobniki nie są karmione przed dotarciem do zagród zewnętrznych.

Wszystkie czynności związane z przechowywaniem ślimaków (hibernacja, rozmnażanie, inkubacja lub ekstremalne warunki pogodowe) muszą odbywać się w odpowiednio wentylowanym miejscu o maksymalnej gęstości 100 kg/m³. W celu utrzymania stałej temperatury, dozwolone jest stosowanie sztucznego chłodzenia, dostosowanego do naturalnych temperatur hibernacji każdej rasy.

W przypadku hodowli szklarniowej zabronione są zabiegi fitosanitarne. Dozwolone są tylko mechaniczne praktyki zwalczania chwastów i szkodników.

W sytuacji braku ślimaków i oraz w chwili opróżniania budynku w celach sanitarnych, dozwolone jest stosowanie zatwierdzonych środków zwalczania szkodników zgodnie z załącznikiem I do rozporządzenia UE 2021/1165.

Po opróżnieniu pomieszczenia i wybiegi hodowlane są czyszczone i dezynfekowane poprzez skrobanie lub przy użyciu produktów wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2021/1165.

Podczas hodowli codzienne czyszczenie odbywa się przy użyciu wody pod ciśnieniem.

W przypadku ekstremalnych warunków pogodowych w okresie wzrostu ślimaków, zagrażających ich hodowli, ślimaki można jednakże umieścić tymczasowo w budynku pod warunkiem, że nie będą one w tym okresie karmione.

b) Zagrody zewnętrzne

Zagrody zewnętrzne muszą mieć stałą pokrywą roślinną, aby zapewnić ślimakom pożywienie, cień i odpowiednią wilgotność.

Wilgotność można również utrzymywać poprzez rozpylanie wody w zagrodach.

Jeżeli ślimaki nie hibernują w zagrodach zewnętrznych, winno się to odbywać w okresie naturalnej hibernacji, w zależności od okresu zimowego w regionie, w którym ślimaki są hodowane.

Zagrody lub ich części muszą być zaprojektowane tak, aby zapewniały właściwe oddzielenie każdej partii. Można to zapewnić za pomocą siatek (zatopionych w ziemi), obrzeży wyposażonych w ogrodzenie elektryczne lub za pomocą dowolnego produktu naturalnego dopuszczonego przez przepisy ogólne (czarne mydło, smar, pod warunkiem, że jest chroniony przed niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi, aby zapobiec przenikaniu do gleby itp.)

Zagrody zewnętrzne muszą mieć gęstą pokrywą roślinną.

Pomiędzy dwiema partiami ślimaków wymagany jest okres co najmniej czterech miesięcy bez hodowli do celów sanitarnych.

Osłony ślimaków są wykonane z materiałów nieprzetworzonych, naturalnych lub obojętnych.

W okresie produkcji stosuje się wyłącznie mechaniczną lub biologiczną ochronę przed drapieżnikami ślimaków (gryzonie, owady itp.) z wyjątkiem deratyzacji, która może być prowadzona przy użyciu konwencjonalnych środków poza zagrodami i bez bezpośredniego kontaktu z ziemią, w zamkniętych pułapkach, aby zapobiec przypadkowemu rozproszaniu.

Zabronione jest prowadzenie zabiegów fitosanitarnych z wyjątkiem środków odstraszających na obrzeżach zagród oraz stosowanie nawozów lub polepszaczy w zagrodach w fazie produkcji. Poza tymi okresami oraz do 30 dni przed wprowadzeniem ślimaków do zagrody można stosować dozwolone produkty zgodnie z przepisami załączników I i II do rozporządzenia (UE) 2021/1165.

c) Gęstość obsady i dostępny obszar

Wewnątrz budynków: kubatura netto dostępna dla ślimaków: 0,005 m³/szt.

Gęstość obsady w zagrodach zewnętrznych nie może przekraczać:

- 350 Ślimaków zwyczajnych/m²
- 250 Dużych ślimaków szarych/m²

Gęstość obsady jest obliczana przez hodowcę w chwili umieszczania ślimaków w zagrodzie.

Powierzchnia zagrody nie może przekraczać 300 m² na ziemi.

Całkowita powierzchnia zagród zewnętrznych gospodarstwa nie może przekraczać:

- 3 000 m² w hodowli ślimaków zwyczajnych
- 4 200 m² w hodowli dużych ślimaków szarych.

d) Identyfikacja zwierząt, praktyki przedubojowe

Ślimaki identyfikuje się na podstawie partii. Identyfikowalność jest wprowadzana od początku partii i musi pozostać dostępna dla jednostki certyfikującej. Oprócz informacji, które należy wprowadzić do dziennika hodowli, jak przewidziano w art. 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, następujące dane są powiązane z dużą liczbą ślimaków:

- numer zagrody lub jej części, w której znajduje się partia

- data umieszczenia partii w zagrodzie
- data(-y) zbioru ślimaków.

Pochodzenie osobników lub grup osób odnotowuje się w dzienniku hodowli w następujących dwóch przypadkach:

- zakup ślimaków wylęgowych na zewnątrz
- wybór lub zakup ślimaków hodowlanych.

Jeżeli ślimaki są poddawane ubojowi w stanie nieosłoniętym, muszą spędzić co najmniej 90 dni w zagrodzie na świeżym powietrzu.

Przed ubojem ślimaki usuwa się z zagród zewnętrznych i poddaje głodówce przez co najmniej pięć dni.

3.3. Pasza dla ślimaków

Ślimaki są karmione paszą pochodzącą z gospodarstwa lub, jeżeli nie jest to możliwe, produkowaną we współpracy z innymi gospodarstwami ekologicznymi, głównie z tego samego regionu.

Włączenie paszy w okresie konwersji do dawki pokarmowej jest dopuszczalne na warunkach określonych w pkt 1.4.3 części II załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848.

Pasza dla ślimaków winna być oparta na produktach pastwisk i mieszankach zbóż, nasion oleistych i roślin wysokobiałkowych, podawanych w formie mączki, granulatu lub śrutu. Paszę umieszcza się na powierzchniach, na których można sprawdzić jej stan i usunąć ją, jeżeli nie zostanie zjedzona lub pojawi się na niej pleśń.

Zabrania się włączania surowców zwierzęcych lub jakiejkolwiek paszy pochodzącej z białka zwierzęcego do paszy dla ślimaków.

Dodatki paszowe, niektóre produkty stosowane w paszach dla zwierząt i substancje pomocnicze w przetwórstwie można stosować w produkcji ekologicznej tylko wtedy, gdy są wymienione w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2021/1165 i gdy przestrzegane są ograniczenia w nim określone.

3.4. Profilaktyka i zabiegi weterynaryjne

Zapobieganie chorobom opiera się na doborze szczepów, praktykach zarządzania hodowlą, wysokiej jakości paszy i wykonania, odpowiedniego zagęszczenia obsady i odpowiednich pomieszczeniach hodowli z właściwymi warunkami higienicznymi.

3.5. Szczegółowe przepisy dotyczące przetwarzania ślimaków

a) Ubój

Po głodówce trwającej co najmniej 5 dni zwierzęta są poddawane ubojowi poprzez sparzenie.

b) Wyjęcie z muszli i przycinanie mięsa

Wyjęcie z muszli i przycinanie mięsa odbywa się zgodnie z zaleceniami „Kodeksu uczciwych praktyk w zakresie przygotowywania ślimaków i ślimaków gigantycznych”.

Trzustkowatrobą ślimaka, jak również duże narządy płciowe (bielmo, jajowód, kieszeń na żądło), z wyjątkiem „ślimaków zwyczajnych”, usuwa się w odpowiedni sposób.

Mięso myje się wodą z ewentualnym dodatkiem soli i/lub octu z upraw ekologicznych z wyłączeniem wszelkich innych produktów.

Blanszowanie odbywa się poprzez zanurzenie ślimaków we wrzącej wodzie na co najmniej dziesięć minut z dodatkiem soli lub bez.

Mycie muszli wykonuje się przy użyciu produktów dopuszczonych do obrotu w załączniku IV do rozporządzenia (UE) 2021/1165. Należy przeprowadzić kontrolę skuteczności (bakteryjnego) mycia i płukania (pH wody płukanej).

* * *

ROZDZIAŁ 4 – PRODUKCJA STRUSI

Podmioty, których dotyczy ten gatunek, podlegają rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, a w szczególności szczegółowym przepisom mającym zastosowanie do wszystkich gatunków drobiu określonych w załączniku II część II pkt 1.9.4.

4.1. Zasady konwersji strusi

W przypadku wprowadzenia strusi nieekologicznych do gospodarstwa ekologicznego, aby produkty zwierzęce mogły być sprzedawane jako ekologiczne, zasady produkcji ekologicznej wdraża przez minimalny okres:

- dziesięciu tygodni w przypadku strusi przeznaczonych do produkcji mięsa, wprowadzonych przed ukończeniem trzech dni,
- sześciu tygodni dla strusi przeznaczonych do produkcji jaj, wprowadzonych przed ukończeniem trzech dni.

4.2. Budynki i praktyki związane z hodowlą zwierząt

a) Budynki przeznaczone do strusi muszą spełniać następujące warunki

Strusie są hodowane na ziemi i nie mogą być trzymane w klatkach.

Co najmniej jedna trzecia powierzchni podłogi musi być lita, to znaczy nie może być wykonana z krat ani siatki, musi być pokryta ściółką, taką jak słoma, zrębki, piasek lub torf.

Budynki muszą być wyposażone we włązy wyjściowe/wejściowe o odpowiednich rozmiarach i łącznej długości co najmniej 4 m na 100 m² powierzchni budynku dostępnej dla strusi.

W każdym kurniku może znajdować się nie więcej niż 100 strusi i maksymalnie 30 strusi na grupę.

b) Praktyki hodowlane

Minimalny wiek uboju strusi wynosi 13 miesięcy.

4.3. Dostęp do przestrzeni zewnętrznej

Strusie mają dostęp do przestrzeni zewnętrznej przez co najmniej jedną trzecią okresu życia.

Przestrzeń zewnętrzna jest głównie pokryta roślinnością, wyposażona w sprzęt ochronny i zapewnia zwierzętom łatwy dostęp do wystarczającej liczby poidel i karmników.

4.4. Gęstości obsady

Całkowita gęstość obsady jest taka, że nie powoduje przekroczenia limitu 170 kg azotu rocznie na hektar użytków rolnych. Liczba strusi odpowiadająca temu limitowi wynosi 15 zwierząt/ha/rok.

4.5. Minimalna powierzchnia wewnętrzna i zewnętrzna

Rodzaje zwierząt	Powierzchnia wewnętrzna (Maksymalna powierzchnia netto dostępna dla zwierząt na m ²)	Powierzchnia zewnętrzna (m ² powierzchni dostępnej do obrotu/na głowę)
strusie z budynkami: osobniki młode osobniki dorosłe i hodowlane	21 kg wagi żywej 21 kg wagi żywej	— od 20 do 400 m ² na strusia w zależności od wieku(**) 400 m ² na osobnika dorosłego lub hodowlanego
osobniki dorosłe na przestrzeni w pełni otwartej	—	650 m ² na strusia (**)

(**) Pod warunkiem nieprzekroczenia limitu 170 kg N na hektar rocznie.

* * *

ROZDZIAŁ 5 – PRODUKCJA PRZEPIÓREK MIĘSNYCH

Dotyczy to hybrydowych gatunków przepiórek z rodzaju Coturnix japonica wyselekcjonowanych wyłącznie pod kątem produkcji przepiórek mięsnych.

Ptaki hoduje się w budynku z trawiastym wybiegiem pod wolierą, która może być zadaszona.

Do celów niniejszej specyfikacji, zadaszanie oznacza część zewnętrzną z dachem, nieizolowaną, oddzieloną od woliery siatką, wyłożoną drutem, w której panują warunki klimatyczne takie same jak na wolnym powietrzu.

Podmioty, których dotyczy ten gatunek, podlegają rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, a w szczególności szczegółowym przepisom mającym zastosowanie do wszystkich gatunków drobiu określonych w załączniku II część II pkt 1.9.4.

5.1. Selekcja przepiórek mięsnych

Selekcja szczepów i produkcja rodziców powinna umożliwić uzyskanie wolno rosnących przepiórek przystosowanych do warunków chowu na wolnym powietrzu.

Selekcja musi uwzględniać minimalny wiek uboju wynoszący 42 dni.

5.2. Zasady konwersji przepiórek mięsnych

Pisklęta przepiórek przeznaczonych do hodowli jako przepiórki mięsne muszą posiadać certyfikat hodowli ekologicznej.

Jeżeli pisklęta przepiórek ekologicznych nie są dostępne i z zastrzeżeniem zgody właściwego organu, przepiórki przeznaczone do chowu jako przepiórki mięsne i niehodowane w sposób ekologiczny można wprowadzić do ekologicznej jednostki produkcyjnej przed ukończeniem trzeciego dnia życia.

Jeżeli pisklęta przepiórek z hodowli nieekologicznej wprowadza się do hodowli ekologicznej, należy wdrażać zasady produkcji ekologicznej przez co najmniej pięciu tygodni, w przypadku przepiórek przeznaczonych do produkcji mięsa, aby mogły być one sprzedawane jako produkty ekologiczne.

5.3. Budynki i praktyki związane z hodowlą zwierząt

Hodowlę przepiórek mięsnych prowadzi się na ziemi, w budynkach z dostępem do wybiegu pod woliarą, z zakrytą przestrzenią lub bez takiej przestrzeni (lub markizy).

a) Cechy budynków

Maksymalna powierzchnia budynków wynosi 480 m² (bez wybiegu pod woliarą).

W każdym budynku hodowlanym nie może zawierać więcej niż 28 800 przepiórek na jeden budynek oraz 115 200 przepiórek na fermę lub jednostkę produkcyjną.

Usunięcie w celu dokonania uboju nie może nastąpić przed 42. dniem.

b) Charakterystyka wybiegów trawiastych

Dopuszcza się wykorzystanie wybiegów trawiastych pod woliarą, których część znajduje się pod zadaszeniem: w takim przypadku powierzchnia pod zadaszeniem nie może być większa niż powierzchnia pod woliarą. Powierzchnia wybiegu trawiastego pod woliarą, w tym powierzchnia pokryta zadaszeniem, o ile występuje, musi być co najmniej równa powierzchni budynku.

Wybieg pod zadaszeniem jest wyposażony w siatkę drucianą lub siatkę z trzech stron. Strona przeciwna do budynku jest usuwana po 28 dniach, aby umożliwić bezpośredni dostęp do woliery, grunt pod zadaszeniem pokryty jest ściółką.

Woliera ma wysokość co najmniej 2 m i jest zabezpieczona siatkami.

Powierzchnia woliery musi być porośnięta trawą lub obsiana roślinami jednorocznymi (trawy lub zboża – uprawy handlowe są zabronione).

Wybiegi trawiaste są wydzielone bez możliwości przechodzenia przez przepiórki pomiędzy nimi.

Podejmuje się wszelkie środki w celu ułatwienia przepiórkom wyjścia na zewnątrz.

c) Dostęp do przestrzeni pod woliarą i zadaszeniem

Przepiórki muszą mieć dostęp do przestrzeni zewnętrznej (woliery lub zadaszenie i woliery) w chwili panowania sprzyjających warunków pogodowych.

Dostęp do wybiegów trawiastych pod woliarą lub pod zadaszeniem i woliarą jest obowiązkowy najpóźniej w wieku 28 dni niezależnie od warunków pogodowych i pór roku.

W zależności od warunków pogodowych można podjąć kroki w celu ochrony dobrostanu przepiórek i integralności sprzętu. Dwa możliwe rozwiązania to:

- zamknięcie włazów (pomiędzy budynkiem a wolierą) w przypadku temperatur 0°C lub niższych bądź ulewnego deszczu w przypadku wolier bez zadaszenia,

- zamknięcie siatek (pomiędzy zadaszeniem a wolierą) w przypadku temperatury 5 °C lub poniżej bądź ulewnego deszczu w przypadku wolier z zadaszeniem. Włazy pomiędzy budynkiem a zadaszeniem pozostają otwarte, o ile nie szkodzi to zwierzętom.

d) Zadaszenie puste do celów sanitarnych

Minimalny czas opróżnienia budynków na potrzeby sanitarne pomiędzy różnymi grupami wynosi 14 dni. Wybiegi trawiaste są wolne od zwierząt pomiędzy grupami przez co najmniej 6 tygodni.

e) Gęstość obsady

Rodzaje zwierząt: Przepiórki mięsne	Powierzchnia wewnętrzna	Powierzchnia zewnętrzna
Liczba przepiórek na m ² Kg żywej wagi na m ²	Maksymalnie: 60 przepiórek na m ² przy maksymalnej wadze 21 kg/m ²	Maksymalnie: 60 przepiórek na m ² przy maksymalnej wadze 21 kg/m ²

* * *

ROZDZIAŁ 6 – PRODUKCJA LAM I ALPAK

Dotyczy alpak gatunku. *Vicugna pacos* i lam gatunku *Lama glama*.

Niniejsze postanowienia uzupełniają przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848, w szczególności szczegółowe przepisy mające zastosowanie do owiec.

6.1. Budynki

a) Cechy budynków

Budynki przeznaczone dla alpak i lam spełniają następujące warunki:

- Powierzchnia podłogi musi być lita, to znaczy nie może być wykonana z krat ani siatki,
- Musi być pokryta ściółką, taką jak słoma, zrębki, piasek itp.
- Konieczne jest stworzenie obszaru o odpowiednim podłożu (ziemia, piasek itp.), aby zwierzęta mogły realizować swoje naturalne zachowanie.

b) Gęstości załadunku

Całkowita gęstość załadunku jest taka, że nie powoduje przekroczenia limitu 170 kg azotu rocznie i na hektar użytków rolnych. Liczba zwierząt na hektar jest zatem ograniczona do 10 w przypadku alpak i 7 w przypadku lam.

c) Minimalna powierzchnia wewnętrzna i zewnętrzna

Rodzaje zwierząt	Powierzchnia wewnętrzna m ² /szt.	Powierzchnia zewnętrzna m ² /zwierząt z wyłączeniem pastwisk
Alpaka	2	3.5
Lama andyjska	4	6

6.2. Praktyki hodowlane

Kastracja fizyczna jest dozwolona. Cierpienie zwierząt jest ograniczone do minimum poprzez zapewnienie odpowiedniego znieczulenia i/lub analgezji oraz poprzez zapewnienie przeprowadzenia każdej operacji w najbardziej odpowiednim wieku przez wykwalifikowany personel.

6.3. Pasza dla zwierząt

Wszystkie osobniki młode są karmione mlekiem matki, w odróżnieniu od innych rodzajów mleka naturalnego, przez okres co najmniej sześciu miesięcy.

Co najmniej 90 % suchej masy stanowiącej dzienną dawkę pokarmową musi pochodzić z pasz gruboziarnistych, świeżych, suszonych lub kiszonych.

* * *

ROZDZIAŁ 7 – OZNAKOWANIE PRODUKTÓW

Przepisy rozdziału IV rozporządzenia (UE) 2018/848 dotyczące etykietowania mają zastosowanie do żywych zwierząt i ich nieprzetworzonych produktów, o których mowa w niniejszej specyfikacji, a także do uzyskanych z nich przetworzonych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

W odniesieniu do wyżej wymienionych gatunków zwierząt można stosować europejskie logo produkcji ekologicznej, o którym mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 na warunkach określonych w art. 33.

Logo „AB”, stanowiące własność Ministerstwa Rolnictwa i Żywności, może być używane do celów certyfikacji, etykietowania produktów oraz do celów komunikacyjnych w celu prezentacji i reklamy produktów spełniających wymagania określone w niniejszych specyfikacjach zgodnie z zasadami jego stosowania. Logo „AB” nie jest stosowane w przypadku produktów w okresie konwersji i środków spożywczych, o których mowa w art. 30 ust. 5 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2018/848.

* * *

DZIAŁ II: PRZEPISY WYKONAWCZE POZOSTAWIONE INICJATYWIE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

ROZDZIAŁ 1 – ZAKRES

1.1. - Celem niniejszego Działu jest określenie zasad wdrażania przepisów pozostawionych do inicjatywy właściwych organów każdego państwa członkowskiego na mocy rozporządzenia (UE) 2018/848.

ROZDZIAŁ 2 – PRZEPISY DOTYCZĄCE PRODUKCJI

2.1.- Zgodnie z załącznikiem II część III – 1.2 do rozporządzenia nr 848/2018 ekologiczne i nieekologiczne jednostki produkcyjne w gospodarstwach rybackich zlokalizowane na morzu są oddzielone na orientacyjną odległość pięciu kilometrów lub odległość zapewniającą brak wymiany wody pochodzącej z jednostki nieekologicznej do jednostki ekologicznej. Dane te muszą zostać przesłane do INAO w celu zatwierdzenia.

2.2.- Zgodnie z załącznikiem II część II – 1.9.4.1 do rozporządzenia nr 848/2018 wolno rosące szczepy brojlerów, które mogą być stosowane jeżeli minimalny wiek uboju wynosi mniej niż 81 dni, tworzy się z krzyżówki o średnim dziennym przyroście nieprzekraczającym 27 gramów z jednego z następujących żeńskich szczepów rodzicielskich:

Osobniki hodowlane	Rodzice płci żeńskiej
Hubbard	JA 57
	JA 87
	P 6 N
	GF 10
SASSO	SA 51
	SA 51 czarny
	SA 31
ISA	Barred rock S 566
CSB	Géline de Touraine

2.3. - Zgodnie z załącznikiem II – część II – 1.6.7 do rozporządzenia (UE) 848/2018 gęstość obsady to gęstość obsady wymieniona w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020-464 z wyjątkiem drobiu gatunku *Gallus gallus* dla którego maksymalna liczba zwierząt jest następująca:

Klasy lub gatunki	Maksymalna liczba zwierząt na hektar (co odpowiada 170 kg N/ha/rok)
Brojlery – w budynkach stałych	691
Brojlery – w małych budynkach ruchomych (maks. 150 m ²)	691
Kury nioski	466

2.4.- Zgodnie z załącznikiem II część 2 – 1.9.4.4c do rozporządzenia 848/2018, okres opróżnienia do celów sanitarnych wybiegów trawiastych drobiu wynosi co najmniej siedem tygodni i umożliwia odrastanie roślinności.

2.5.- Zgodnie z art. 9 pkt 7 lit. b) i pkt 3.1.5.1 części III załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848 to samo gospodarstwo może być jednocześnie wykorzystywane do hodowli młodych osobników ekologicznych i nieekologicznych gatunków zwierząt akwakultury pod warunkiem, że odpowiednie jednostki są wyraźnie oddzielone środkami fizycznymi, a gospodarstwo ustanowiło oddzielne systemy dystrybucji wody.

Zgodnie z art. 9 pkt 7 lit. b) obecność w tym samym gospodarstwie jednostek produkcyjnych ekologicznych i nieekologicznych zwierząt akwakultury w fazie wzrostu jest dopuszczalna zgodnie z częścią III pkt 1.2 załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848.

2.6.- Zgodnie z załącznikiem II część 3 – 3.1.4.1 lit. g pkt (i) do rozporządzenia (UE) 848/2018 czas opróżniania do celów sanitarnych dla krewetek wynosi 15 dni suszenia.

2.7 Zgodnie z załącznikiem II – część III – pkt 3.1.3.1 lit. c) do rozporządzenia Komisji (UE) nr 848/2018 wykaz systemów certyfikacji zrównoważonego rybołówstwa uznanych przez krajowy instytut pochodzenia i jakości oraz zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 jest określony w załączniku II do niniejszej specyfikacji.

ROZDZIAŁ 3 – PRZEJŚCIOWE ŚRODKI PRODUKCJI

Zgodnie z art. 5.4 rozporządzenia wykonawczego 2021/1165 zezwala się wyłącznie na środki czyszczenia i dezynfekcji określone w załączniku I do niniejszej specyfikacji w odniesieniu do budynków i instalacji do produkcji roślinnej ekologicznej, w tym do przechowywania w gospodarstwie rolnym z zastrzeżeniem określonych warunków stosowania i przepisów dotyczących warunków wprowadzania do obrotu.

* * *

DZIAŁ III: PRODUKCJA SOLI

ROZDZIAŁ 1 – CEL I ZAKRES

1.1.- Rozporządzenie (UE) 2018/848 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych ma zastosowanie do produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz do niektórych innych produktów ściśle związanych z rolnictwem wymienionych w załączniku I do rozporządzenia. Sól morską i inne sole przeznaczone do spożycia przez ludzi i paszy są wymienione w załączniku I.

1.2.- Poniższe przepisy stanowią szczegółowe przepisy krajowe dotyczące produkcji soli ekologicznej, które uzupełniają zasady i przepisy określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848.

ROZDZIAŁ 2 – DEFINICJE

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

Sól: sól otrzymywana z wody morskiej, złoż soli kamiennej, naturalnej solanki lub słonej wody z jezior. Nie może być ona produktem syntetycznym pochodzącym z reakcji chemicznych ścieków lub produktów ubocznych przemysłu chemicznego, zakładów odsalania lub procesu flotacji potażu. Skład soli przeznaczonych do spożycia przez ludzi musi być zgodny z dekretem 2007-588 z dnia 24 kwietnia 2007 r.

Jednostka produkcyjna: jednostka produkcyjna określona w art. 3 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2018/848 obejmuje:

- W przypadku naturalnie zasolonej soli wód podziemnych, wszystkie etapy zbierania, rurowod wodny, osadnik, wannę odparowującą, opróżnianie i wstępne przechowywanie.
- W przypadku soli morskiej – wszystkie obszary odparowywania (zbiorniki koncentracyjne), obszary krystalizacji (krystalizatory), obszary opróżniania, mycia, płukania i przechowywania zebranej soli w zakładzie produkcyjnym. Nie obejmuje rezerw wody wypełnianych w sposób naturalny przez pływy.
- Dla soli górniczej – kopalnię jako całość w zakresie wydobycia i pierwszego miejsca składowania.

Jednostka przetwórcza: zgodnie z art. 3 pkt 44 rozporządzenia (UE) 2018/848 jednostka przetwórcza to miejsce, w którym prowadzone są procesy konserwacji lub przetwarzania (takie jak suszenie) lub wszelkie inne czynności wykonywane na nieprzetworzonym produkcie, które nie zmieniają produktu wyjściowego, takie jak sortowanie, kruszenie, mycie, płukanie, mielenie, konfekcjonowanie lub etykietowanie związane z produkcją ekologiczną.

Suszenie: wszelkie działania mające na celu usunięcie wody z produktu.

ROZDZIAŁ 3 – PRZEPISY DOTYCZĄCE PRODUKCJI

3.1. Mieszanie

a) Zakaz mieszania produkcji

Zgodnie z art. 9 ust. 2 i 7 rozporządzenia (UE) 2018/848 mieszanie na etapie produkcji jest zakazane.

b) Warunki mieszania preparatu

Zgodnie z pkt 1.5 część IV załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848 przygotowanie soli organicznych, soli w okresie konwersji i soli nieorganicznych prowadzone jest oddzielnie w czasie lub przestrzeni.

W przypadku przetwarzania lub przechowywania w danej jednostce przetwórczej produktów organicznych, produktów w okresie konwersji i produktów nieorganicznych, niezależnie od kombinacji, podmiot gospodarczy:

- odpowiednio informuje organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą
- prowadzi działania w fizycznym lub czasowym oddzieleniu od podobnych działań obejmujących wszelkie inne rodzaje produktów (organiczne, w okresie konwersji lub nieorganiczne)
- przechowywać produkty organiczne, produkty w okresie konwersji i produkty nieorganiczne przed i realizacji działań w fizycznym lub czasowym oddzieleniu
- prowadzić aktualną ewidencję wszystkich prowadzonych działań i przetwarzanych ilości produktów
- podejmować niezbędne środki w celu zapewnienia identyfikacji partii i uniknięcia mieszania lub wymiany między produktami organicznymi, produktami w okresie konwersji i produktami nieorganicznymi

- prowadzić działania dotyczące produktów organicznych lub produktów w okresie konwersji wyłącznie po odpowiednim oczyszczeniu instalacji produkcyjnych

3.2. Konwersja

a) Okres konwersji

Podmioty produkujące sól przestrzegają co najmniej sześciomiesięcznego okresu konwersji przed rozpoczęciem produkcji soli organicznej. W okresie konwersji państwa członkowskie stosują ogólne zasady dotyczące produkcji organicznej oraz szczegółowe zasady określone w niniejszej specyfikacji.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/848 okres konwersji rozpoczyna się najwcześniej po powiadomieniu właściwego organu przez podmiot gospodarczy o prowadzonej działalności i zarejestrowaniu się w jednostce certyfikującej zatwierdzonej przez INAO do celów certyfikacji soli organicznej.

b) Uznanie wcześniejszego okresu konwersji

Zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848 wcześniejszy okres konwersji można uznać z mocą wsteczną, jeżeli podmiot gospodarczy dowiedzie, że jednostka produkcyjna nie była poddawana oddziaływaniu produktów lub substancji zakazanych w produkcji organicznej w ciągu ostatnich 6 miesięcy.

3.3. Ochrona środowiska

a) Wymagania ogólne

Stosowane techniki produkcji zapobiegają zanieczyszczeniu środowiska lub minimalizują taki wpływ.

b) Przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko

Podmioty przedstawiają jednostce certyfikującej ocenę oddziaływania na środowisko w oparciu o załącznik IV do dyrektywy 2014/52/UE zmieniającej dyrektywę 2011/92/UE, która ma być aktualizowana w każdym przypadku, gdy instalacje lub praktyki wydobywcze ulegną zmianie i będą mogły oddziaływać na środowisko.

Przekazane informacje muszą umożliwiać zrozumienie praktyk wdrożonych (lub planowanych w przypadku nowego projektu) w jednostce produkcyjnej, ich wpływu na środowisko (wodę, glebę, różnorodność biologiczną, powietrze, klimat, krajobraz, zdrowie ludzkie itp.) oraz środków planowanych w celu uniknięcia, ograniczenia lub zrekompensowania negatywnego wpływu działalności na środowisko.

Zasoby wody morskiej lub oceanicznej, które zostały właśnie wypełnione przez pływy, wchodzą w zakres oceny oddziaływania na środowisko.

c) Zakaz niektórych praktyk, procesów, zabiegów i technik

Należy unikać wszelkich zanieczyszczeń lub skażenia, które mogłyby mieć wpływ na cały cykl produkcji i przetwarzania.

Zabronione jest stosowanie następujących praktyk, procesów, zabiegów i technik:

- wydobywanie soli skalnej materiałami wybuchowymi,
- wydobywanie roztworu lub sztuczne rozpuszczanie soli kamiennej na powierzchni,

- wyrównywanie soli za pomocą flotacji, separacji elektrostatycznej, separacji termo adhezyjnej lub separacji mediów ciężkich;
- techniki parowania i suszenia soli przy użyciu energii ze źródeł nieodnawialnych zdefiniowanych w art. 3 pkt 35 rozporządzenia (UE) 2018/848. Zakaz wchodzi w życie dwa lata po opublikowaniu niniejszego rozporządzenia,
- stosowanie powłok z tworzyw sztucznych jako warstwy kontaktowej na dnie zbiorników do odparowywania i krystalizacji;
- metody przekształcania, które odtwarzają wcześniejszą postać stałą po sztucznym rozpuszczeniu, takie jak rekrytalizacja,
- techniki przygotowania soli przeznaczonej do spożycia przez ludzi, które są zakazane na mocy aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848,
- techniki przygotowywania soli przeznaczonej na paszę, które są zakazane na mocy aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/848.

3.4. Zakaz stosowania niektórych środków

Do przygotowania soli organicznej nie można stosować żadnych dodatków, substancji pomocniczych ani minerałów z wyjątkiem jodu.

Do przygotowania soli biologicznej nie można stosować żadnych składników nieorganicznych pochodzenia rolniczego.

3.5. Stosowanie środków do czyszczenia i dezynfekcji

W tym celu można stosować produkty czyszczące i dezynfekujące, których stosowanie jest dozwolone na mocy rozporządzenia UE nr 528/2012 z wyjątkiem produktów wymienionych w części D załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2021/1165 w oczekiwaniu na bardziej restrykcyjny wykaz sporządzony przez Komisję Europejską dla przetwórstwa organicznego zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2018/848.

ROZDZIAŁ 4 – KONTROLE

4.1. Identyfikowalność

Podmioty przetwarzające sól ustanawiają i aktualizują odpowiednie procedury oparte na systematycznej identyfikacji kluczowych etapów przetwarzania.

Przy wdrażaniu procedur podmioty gospodarcze:

- podejmują odpowiednie środki ostrożności i prowadzą ich ewidencję,
- wdrażają odpowiednie środki czyszczące, sprawdzają ich skuteczności i prowadzą ewidencję wszystkich powiązanych działań
- zapewniają, że sól nieorganiczna nie zostanie wprowadzona do obrotu z oznaczeniem odnoszącym się do produkcji organicznej.

Podmioty prowadzą ewidencję stosowania produktów i substancji dopuszczonych na mocy niniejszego rozporządzenia, w tym datę(-y) stosowania każdego produktu, nazwę produktu, substancje czynne i miejsce zastosowania.

W przypadku wytwarzania produktów, w których sól jest głównym składnikiem przeznaczonym do spożycia przez ludzi lub zwierzęta, organowi kontrolnemu udostępnia się receptury lub kompletne formuły wskazujące ilości surowców i uzyskanych produktów.

ZAŁĄCZNIK I

Produkty do czyszczenia i dezynfekcji przeznaczone do budynków i instalacji przeznaczonych do organicznej produkcji roślinnej, w tym do przechowywania w gospodarstwie rolnym, o których mowa w art. 24 lit. f) rozporządzenia (UE) 2018/848.

1. Dopuszczone środki czyszczące obejmują:

- ujęte w wykazie w załączniku VII do rozporządzenia (WE) nr 889/2008 z wyjątkiem formaldehydu
- ujęte w wykazie w [załączniku do rozporządzenia z dnia 8 września 1999 r.](#) przyjęte na podstawie art. 11 dekretu nr 73-138 z 12 lutego 1973 r. ze zmianami, jak również te uznane za dozwolone na podstawie art. 11-3 wspomnianego dekretu z 12 lutego 1973 r. z wyjątkiem następujących:
 - Kwas monobromooctowy (2. grupa, 13.)
 - Rozjaśniacze optyczne (4. grupa, G)
 - Sekcja III dotycząca składników, które są organizmami zmodyfikowanymi genetycznie
 - Sekcja IV dotycząca składników użytecznych jako katalizatory i należących do 1. lub 2. kategorii substancji sklasyfikowanych jako rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość.

2. Produkty, o których mowa w pkt 1, muszą spełniać następujące kryteria:

- Każdy środek powierzchniowo czynny stosowany w produkcie musi łatwo ulegać biodegradacji.
- W roztworze przeznaczonym do zastosowania niebiodegradowalne środki powierzchniowo czynne w warunkach beztlenowych w produkcie nie mogą przekraczać stężenia 0,5 %.
- Następujące składniki nie mogą być stosowane w składzie produktu, ani w jego składzie chemicznym, ani jako składniki preparatu zawartego w tym składzie:
 - o etoksylany alkilo-fenolowe (APEO) i ich pochodne,
 - o EDTA wraz z solami,
 - o piżma nitrowe i policykliczne.
- Czwartorzędowe sole amoniowe, które nie ulegają łatwo biodegradacji, nie mogą być stosowane ani w składzie produktu, ani jako składniki preparatu zawartego w tym składzie,
- Produkt nie może zawierać żadnego składnika (substancji ani preparatu), któremu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 przypisano co najmniej jeden z następujących zwrotów wskazujących rodzaj zagrożenia: EUH031, H351, H350, H340, H350i, H341, H400, H410, H411, H420, H360F, H360FD, H360Fd, H360D, H360Df, H361f, H361fd, H361d, H362. Nie dotyczy to podchlorynu sodu i formaldehydu. Produkt może zawierać produkty biobójcze wyłącznie biocydy do celów konserwacyjnych i tylko w dawkach odpowiednich do danego celu. Nie dotyczy to środków powierzchniowo czynnych, które mogą mieć właściwości biobójcze.
- Barwniki lub środki barwiące stosowane w produkcie muszą być dozwolone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1223/2009 z późniejszymi zmianami lub rozporządzenia

Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności, z późniejszymi zmianami, lub muszą mieć właściwości środowiskowe, które nie wymagają klasyfikowania ich ze zwrotami wskazującymi rodzaj zagrożenia H400, H410 lub H411.

- Każdy składnik dodany do produktu jako substancja zapachowa musi być wyprodukowany i/lub przetworzony zgodnie z kodeksem postępowania Międzynarodowego Stowarzyszenia Substancji Zapachowych (IFRA).
- Produkt nie może zawierać więcej niż 10 % wagowo lotnych związków organicznych o temperaturze wrzenia poniżej 150°C.
- Zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia H334 i H317, łącznie lub oddzielnie, nie mogą być przypisane do produktu do celów klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) Nr 1272/2008 z poprawkami.
- Stężenie jakiegokolwiek substancji lub składnika, którym przypisano zwroty wskazujące rodzaj zagrożenia H334 i H317, łącznie lub oddzielnie, nie może przekraczać 0,1 % wagowo produktu końcowego.

3. z wyjątkiem produktów lub wyrobów zawierających substancje czynne wymienione w części D załącznika IV do rozporządzenia (UE) 2021/1165 przyjętego w zastosowaniu rozporządzenia (UE) 2018/848, **produkty biobójcze** stosowane do dezynfekcji zdefiniowane w art. L522-1 kodeksu ochrony środowiska są dozwolone w ramach niniejszych specyfikacji pod warunkiem, że:

- zostały zgłoszone zgodnie z art. L522-2 tego samego kodeksu dla następujących zastosowań: „typ produktu 3: produkty biobójcze przeznaczone do higieny weterynaryjnej” oraz „typ produktu 4: środki dezynfekujące do powierzchni mających kontakt z żywnością i paszą” oraz że ich zgłoszenie zostało zaakceptowane przez Krajową Agencję ds. Żywności, Środowiska, Bezpieczeństwa i Higieny Pracy
- i nie są klasyfikowane jako H350, H340, H373, H372, H350i, H360/H361/H362 ani ich kombinacje, oraz H420

4. Środki **ochrony roślin** określone w art. L253-1 Kodeksu rybołówstwa wiejskiego i morskiego oraz zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 848/2018 mogą być stosowane zgodnie z niniejszą specyfikacją zgodnie z warunkami wprowadzania do obrotu.

Produkty określone w ust. 3 niniejszego załącznika mogą być stosowane wyłącznie w obiektach, w których nie występują produkty roślinne, pod warunkiem że produkty te nie są przeznaczone do zwalczania organizmów szkodliwych dla tych roślin lub przechowywanych środków spożywczych.

5. **Rodentycydy** są dozwolone, ale mogą być używane wyłącznie w pułapkach. Pułapki usuwa się po użyciu i niszczy.

* * *

Systemy certyfikacji zrównoważonego rybołówstwa uznane za zgodne z zasadami ustanowionymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013

Zgodnie z art. 3.1.3.1 części III załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 następujące systemy certyfikacji uznaje się za zgodne z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013:

- Marine Stewardship Council – MSC, (strona internetowa: <https://msc.org/certification-msc/certification-pecheries>);
- Friends of the Sea (strona internetowa: <http://www.friendofthesea.org/FR/sustainable-seafood.asp>);
- IFFO RS (International Fishmeal and Fish Oil Organisation) (strona internetowa: <http://www.iffonet.net/iffors>)